

Møde i Forskningsudvalget den: 3. juni 2014, kl. 14.00 – 16.00
Sted: D120

REFERAT

Deltagere: Dorte Marie Søndergaard, Claus Holm, Cathrine Hasse, Karen Valentin, Lena Lindenskov, Hans Siggaard Jensen, Niels Kryger, Monica Carlsson, Søren Christensen, Venka Simovska, Lotte Rahbek Schou, Henrik Nitschke

Afbud: Jørgen Huggler, Jette Kofoed, Dorthe Staunæs, Rie Thomsen, Susan Tetler

Dato: 30. juni 2014
Ref: HN

Side 1/4

Dagsorden

1. Godkendelse af dagsorden. V./CH

Ad 1:

Godkendt.

Instituttets strategi for Forskning og Talent. Bilag vedlagt: 1) notat om publiceringsstrategi 2) CH slides. V./CH

Ad 2:

CH indledte med at orientere om det af AU nedsatte ekspertudvalgs rapport, der netop var offentliggjort. Der indkaldes snarest til at møde mellem institutledelsen, forskningsprogram- og uddannelsesledere, hvor rapporten vil blive drøftet. Endvidere kommer rektor på besøg på instituttet d. 16. juni, hvor rapporten givet vil blive berørt.

Endvidere redegjorde CH for, at forskningsstrategien indgår som en integreret del i hovedstrategien, og det skal sikres, at forskning og uddannelse fungerer sammen som en helhed, så det ikke bliver uddannelse på bekostning af forskning eller vice versa.

CH gennemgik herefter hovedpointerne i de udsendte slides.

Udvalget havde følgende kommentarer og spørgsmål:

Om kvantitativ forskning:

- Vi har måske satset på den 'forkerte' kvantitative forskning, nemlig den socio- og økonometriske forskning, hvor vi burde have fokuseret mere på psykometrisk forskning, som spiller bedre sammen med vores styrkepositioner indenfor uddannelsesforskningen. Vi skal vælge, vi kan ikke være gode alle steder, men 60-70 af de stærkeste journals er kun åbne op for kvantitativ forskning.

Det vigtige er ikke at sige kvantitativ *ct.* kvalitativ forskning, men at finde ud af, hvilke spørgsmål vi vil søge svar på.

- Vores fremtidige satsning kunne gå ud på at koble det kvantitative stærkere med det kvalitative. De kvantitative tilgange kan sjældent stå alene, da de ofte ikke kan forklare, hvad der ligger til grund for de kvantitative resultater. Der burde fx være gode muligheder for en bedre udnyttelse af det store datamateriale i PISA, IEA og PIAC-undersøgelserne med inddragelse af kvalitativ forskning.
- Det vil være uklogt, hvis instituttet helt mister egentlig kvantitativ ekspertise, der rækker ud over ren teknisk ekspertise, da også mange af de mere kvalitativt orienterede projekter anvender kvantitative metoder i større eller mindre omfang.
- Det eneste sted, hvor det kvantitative har en plads i dag, er i myndighedsbetjeningen – men vores kvantitative folk kan stort set ikke anvendes i uddannelserne, ikke engang på pæd. soc., da de studerende ikke kan læse tekster, hvori der indgår matematik – og studieordningen reflekterer det. Her er der manglende sammenhæng mellem forskning og uddannelse på instituttet.

Om publicering og samspil mellem forskning og uddannelse:

- Listen i publiceringsnotatet over publikationsmønstre viser med al tydelighed, at instituttet overvejende er nationalt orienteret. Hvis det skal ændres – og det skal det – er der behov for en kulturrevolution. Vi bør tage den beslutning og være helt konkrete i forhold til, hvordan vi skal gøre det. Bl.a. bør det sikres, at fremtidig rekruttering vægter international publiceringsevne højt.
- Internationalisering bør ikke kun dreje sig om at øge den internationale publicering. Det bør række videre til, at selve de spørgsmål, instituttets forskning adresserer, har en international horisont.
- Den lange nøgle til fordeling af basisbevilling, som Arts pt. har valgt som sin allokeringsmodel, skaber et incitament i retning af, at instituttet styrker publicering efter den Bibliometriske Forskningsindikator – men det er ikke nok for os, da der her er masser af nationale publiceringsmuligheder, og vi har et stort behov for øgning af den internationale publicering.
- Det er ikke alene den lange nøgle, der tilsiger os at gå den vej, der er skitseret - det er vores eneste chance for forsat ikke at blive identificeret som en professionshøjskole. Vi skal fortsætte med et vist omfang af myndighedsbetjening, bl.a. fordi det på kort sigt er nødvendigt for vores finansiering, men den skal gavne styrkelsen af vores generelle forskningsbase – dvs. også bidrage til eller mu-

liggøre international publicering.

- Vi skal ikke bare løbe bevidstløst efter international publicering, men bør udvikle en klog international publiceringsstrategi, så vi udvikler vores forskning bedst muligt og i samklang med instituttets uddannelser, herunder evt. nye eller ændrede uddannelser.
- Forholdet mellem forskning og uddannelse skal være ligeværdigt. Uddannelserne skal være dynamiske og må udvikle sig i takt med og i samspil med forskningen, der skal være internationalt orienteret. På den måde kan vi skabe egentlige, internationalt orienterede, akademiske uddannelser, også på bachelorniveau.
- Der skal udarbejdes handlingsplaner, der understøtter den strategiske satsning på int. publicering. Ideer kunne være 1) lige som der er pligtige kurser i undervisningspædagogik, kunne der være det samme for juniorforskerne i forhold til publicering 2) der kan nedsættes grupper, der kan foreslå 'special issues' 3) konference-deltagelse bør tænkes strategisk i forhold til publicering 4) der bør opfordres til fællespublicering 5) vi bør anvende AUFF's gæsteforskerpulje i langt højere grad, ligeledes EU's puljer til mobilitetsfremme (Erasmus, Marie Curie, etc.).
- Det er vigtigt, at annum sættes i vejret igen, så der er midler til konferencerejser, forskningsseminarer og internationale netværksaktiviteter.
- Det er vigtigt, at vi tænker ledelsesstrukturer (afdelingsledelse og institutledelse) på en måde, så forskning og uddannelse vægtes lige. Det vil hæmme løftet af forskningen, hvis det er uddannelse, der overrepræsenteres i disse strukturer. Forskningsprogrammerne skal sikres en afgørende rolle i forhold til at løfte ambitionen om at øge den internationale publicering substantielt.

CH afsluttede debatten med at anføre, at strategien for det første understøtter en retning om at løfte den videnskabelige kvalitet af dansk uddannelsesforskning ved en øget internationalisering. Det vil sige, at en realisering af strategien kræver fokusering af forventninger og støtte til at realisere strategien, herunder forventninger og støtte, der respekterer forskelle i udgangspunkter for instituttets forskningsmiljøer. For det andet er idéen med denne strategi at styrke instituttets identitet som et stadig mere internationaliseret forsknings- og uddannelsesmiljø, der forstår at bruge denne position til at indfri nationale forventninger til, at instituttet står for en stadig stærkere og original professionsudvikling og myndighedsbetjening.

2. Evt.

Ad 2:
Intet under dette punkt.

CH/DMS/HN, d. 30. juni 2014
